

Maig 1966

PETIT HISTORIAL

Enguany farà quatre anys que van apuntar-se els primers socis a l'Agrupació Jovenívola o, millor dit, quatre anys que va iniciar-se el començament de l'Agrupació que, d'antuvi s'anomenaria "Organizació Juvenil".

Comptant tot el que l'A. J. ha organitzat o ha ajudat a organitzar en aquests quatre anys ens trovem amb la llista següent:

Excursions: a Balaguer - Camarasa, a Montserrat (dos dies), a la Passió de Cervera, a Tarragona,, al Mas del Colom, a Salou, a Santagossa-Monasteri de Pedra (dos dies), a Poblet-Santes Creus, a Comarruga i a Sellors.

Deports: Durant tres anys ha organitzat el futbol de la Festa Major d'agost i temporada. Durant dos anys el baloncesto de la Festa Major i en un any la cursa ciclística i també va organitzar i pagar el primer campionat d'escacs acabat a Artesa.

Culturals: Durant tres anys l'exposició a la Biblioteca. Durant dos anys un curs de llengua catalana. Durant dos anys la parada del llibre català. Sense això a organitzat unes conferències per personalitats lleidatanes. Ha muntat la funció de teatre " Jo seré el seu gendre ". Ha organitzat el primer concurs artesenc de poesies. Un concurs-exposició literària a la Biblioteca per escriptors jovenívols. I durant dos anys la Cabalgata del Reis.

I ha augmentat la Biblioteca amb més de 50 nous llibres amb un cost total de més 5000 pts.

Hara hom se pregunta si l'A.J. val la pena que tiri endevan, les respostes no sempre són favorables, per això hom intentat escriure aquestes ralles per posar les coses en clar o, almenys, per intentar-ho.

Si pensem en les coses que l'Agrupació ha fet o ha organitzat en un espai no massa llarg de temps, i pensem que si no hi havés hagut l'Agrupació aquestes coses no s'haurien fet, forçosament hem d'admetre que val la pena que l'Agrupació segueixi endavant.

Artesa és un poble al que ni hi ha gaires alicients culturals i recreatius, traïem-li l'Agrupació Jovenívola i l'hi traurem l'únic focus que treballa pel poble i la seva gent.

Perquè doncs, si és així, no hi ha més socis? Perquè alguns socis que hi ha no tenen interès en que segueixi endavant? Perquè hi ha socis que es donen de baixa? Si intentem contestar aquestes preguntes, ho podem fer en una sola resposta: A aquests, no els interessa ni el futur del poble ni el seu nivell cultural. Viuen per inèrgia.

Un soci (n'hi ha hagut molts) es queixa al pagar les quotes, de que perd les deu pst. que pague cada mes, diu: "No llegeixo llibres, no vaig d'excursió, perquè he de seguir éssent soci? I aquest soci es dona de baixa sense donar-se compte o sense voler-se'n adonar del següent: Què ell és un artesenc que ha de procurar el millorament del seu poble, per tant, encara que com individu perdi aquelles deu pesetes mensuals (d'altra banda no és un gran capital), no les perd com artesenc que és ja que llavors serbeixent per augmentar la Biblioteca, on s'ha de nodrir la cultura d'Artesa, i per organitzar actes culturals i exportius.

(Continua)

I el que es mes interesant, és que la quota que el paga i que no aprofita, serbeix per donar el seu apoio moral i a empenyer a tota l'Agrupació a no desfallar, a tirar endeban i a millorar-se.

Hem de voler ésser socis concients, no per atraure un profit (millor que li puguem traure) si no per forçar una Artesa amb un futur i uns homes que ens enorgulleixin. Nosaltres no hem trobat l'Artesa que voldríem (Culta, ben dirigida... no ens estenem en més detalls per no ser el motiu d'aquest article), procuram que els que vindran la trovin.

Si no ens deixem endarrerir la quotes no és cap esfoç, economic, pagar-les. Amb una mica de voluntat hi sortirem guanyant.

ENTRE TOTS HO FAREM TOT ! !

C R I T I C A D E L L I B R E S

CUERPOS Y ALMAS de Maxence van der Meersech

(Fitxa B - 41) Un dels llibres mes llegits del passat any.

Van der Meersech ens dona en el seu llibre una gran lliçó, la lliçó de L'Amor.

Ens porta pels hospitals, dispensaris, manicomis pintantnos maravellosament bé la gent que hi ha allí.

La vergonya dels humils. El negoci que fan alguns metges de llur professió. La renúncia d'altres al seu ondevenir brillant per seguir el dictamen de la seva concienca. La por a morir. La desesperació dels que no poden fer res per evitar-ho. Ensfa entrá en les sales d'operacions i ens descriu amb presició una cessaria o una extripació d'un tumor.

Relata les entrigues entre el personal, la lluita entre els metges. L'adnegació, el desinterés, l'amor...

L'autor vol combatre la hipocresia, el favoritisme de la nostra societat. Es el seu llibre més valent i commobedor, l'ocava dient-nos que no hi ha més que dos amors. L'amor en si mateix, i l'amor a les demás criatures. Darrera el primer només hi ha sufriments i maldat. Darrera de l'amor als demás hi ha la felicitat; hi ha Déu.

S. C.

L'ESTAT D'ISRAEL d'André Chouraqui

Verció catalana d'en Jordi Sardaneras (fitxa D - 2)

Aquest llibre consta de tres parts ben difinides amb una introducció, hi ha amés un pròlec de Josep Benet.

L'autor en l'introducció i en el llarg de les tres parts, ens dona una visió prou amplia de l'ahir i de l'avui de l'Estat d'Israel en totes

(Continua)

les seves formes; historia, llengua-cultura, social i econòmica per podernos fer una idea justa del que ha hagut de passar aquest poble i del que li espera encara.

La creació de l'Estat d'Israel, junt al ressurgiment de la seva (ja arqueològica) llengua, és el fet més curiós i insòlit dels últims cecles. Aquest llibre l'ha de llegir aquells que els hi agrada els temes socials o històrics, i també tots aquells que sentin curiositat o simpatia per les coses jueves. Magníficament explicat, l'Estat d'Israel, és un llibre que no ens cansarà.

A. C.

~~~~~

EL CONSOL DEL PLOR Per A. C.

He plorat,
he plorat tantes vegades
d'amagat
que, en les llagrimes vessades
pels meus ulls de noi,
he amagat
amb gran esforç d'heroi
les penes i l'amargor....
Somnis d'enamorat !
Sí, he plorat.
I he trovat pau en el plor,
pau i consol.

Quan tot sol,
enamorat de bo de bo
d'un amor impossible,
sentint la fiblada terrible
del menyspreu,
sentim-me humiliat
i allunyat de Déu,
he plorat.
I quan els ulls he aixecat
després del plor,
m'ha semblat tot diferent
i, amb ganes de viure i sense por
m'he sentit content.

¿??¿??¿??¿??¿??¿??

DITES I FETES DE SANTIAGO ROSIÑOL

Una senyora li va preguntar:

Quans anyas té ?

Els tinc tots - contestà ell.

77777777777777777777

Afi de poder fer aquestes fulles més amenes demanem la col.laboració de tots els socis.